

1. Zdvihl jsem výš tvoje nádherné telo
až k pasu, řekl láske, pojď blíž.
Mělas' sukénku modrou někde až na kolenou
a ze zdi z křížku se na nás díval Ježíš.
A pak v domku tam u vás, u vody u rybníka
hvězdy spolu jsme počítali,
ta první je pusa, ta druhá řekla pak nám
ať okna zakryjem, ať láska se zhalí.

R: Byla jsi má, byla jsi má,
tělo poddajné tu noc jsem Cměl,
a v rybníku ráno dvě Gtěla nahá
kdo chtěl, Dna hrázi uvidět Gsměl.
Kdo krásu dá, kdo krásu dá,
dostane spátky jí, jakoby chtěl
v lesní samotě vykřičet v nahotě slib,
a skála vrátí mu tajemství těl.

2. Nikdy tě nikdo nebude mít tak rád,
tak jako mě asi nikdy jiná,
a kdyby přeci jen, pošli po rybníku
šňůrku, co dnes ti vlasy tvé spíná.
Zkalené podzimní barvy má les
a já ho miluji, ten jejich kal,
když v mlze se po ránu s tebou probudí ves,
jakoby Kolombín s harfou tu stál.

R: 3x...